

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în față: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Impozitele agravează criza. — Legea pentru apărarea liniștei și a creditului țării. — Considerațiuni asupra unui exercițiu trecut. — De ce întârzie să vină capitalul străin în România. — Situația. — Adunări generale. — *Cronică:* Banca Agrară s. a. sucursala Orșova. Cea mai mare bancă din lume. O bancă evreiască în Timișoara. — Concurs.

Impozitele agravează criza.

Contribuabilii stând sub impresia dispozițiilor severe, ce le cuprind legiuirile fiscale promulgate cu finea anului trecut, și sub presiunea crizei economice, care irosește atâtea forțe productive și taie atâtea avânturi, s'au agitat și se agită anul acesta mai mult, decât oricând și pe întreg cuprinsul țării. În vechiul Regat au căpătat aceste agitații expresia cea mai critică, care fapt sprijinește afirmațiunile, ce s'au făcut în coloanele acestei reviste, când s'a vorbit despre legiuirile fiscale.

Scopul acestor șire nefiind de a face orice altfel de comparații între cele două feluri de cetățeni, trecem la adevăratul obiect, care e de-a arăta, că oare justificate sunt țipetele contra impozitelor, și dacă da, care ar fi mijloacele de a pune capăt acestor agitații și a reda țării liniștea, necesară desfășurării unei munci productive, munci creatoare.

Faptul, că țipetele se aud pretutindeni, și că sunt atât de desperate, mai ales în criza economică, care face atâtea victime, trebuie să convingă pe orice om imparțial și de bună credință, că cuantumul impozitelor a atins limite extreme, ba că în unele locuri au și trecut peste aceste limite. Dl. Ministru al Finanțelor califică agitația, ce se face contra impunerilor,

— ba în unele părți ale țării chiar și împotriva impozitelor, — drept crimă contra Statului. Noi zicem, că a forța sporirea impozitelor, între actualele împrejurări atât de jalnice, este o crimă contra intereselor economice, sociale și politice ale țării.

Suntem perfect convinși, că dl. Ministru Madgearu este condus de cele mai bune și patriotice intenții în sforțările supraomenești, ce le face în interesul asigurării echilibrului bugetar al Statului, și apreciem activitatea desvoltată de Dsa, drept cea mai importantă și cu adevărat prodigioasă, dintre a tuturor membrilor guvernului actual. Găsim însă că Dsa, cel mai înverșunat contrar politic al dlui Vintilă Brătianu, care nu se lăsa capatat ori influențat de nimenea în realizarea programului de politică economică, cade exact în aceleaș greșeli ca și dl. Vintilă Brătianu; Dsa încă își ia aerul unui dictator infailibil, ca și dl. Vintilă Brătianu; Dsa, care știe tot așa de bine ca și ori-care dintre noi, cât de anemiata este țara, pe urma greșelilor politice economice ale tuturor guvernelor de după războiu, profesează azi un fiscalism extrem de primejdios, care va duce, în mod inutil, la ruină o mulțime de industrii și case comerciale, tot atâția contribuabili principali ai Statului. Producția este în continuă scădere, volumul afacerilor se reduce treptat de câțiva ani, pentru că puterea de cumpărare, puterea de consum a populației s'a micșorat înspăimântător. În acelaș timp impozitele se sporesc la număr, și cresc. Ori este evident, că a continua acest joc extraordinar de periculos, ajungem la un cafacism economic. Nu a fost de-ajuns

nenorocirea politiceii revalorizării valutei, — preconizată de dl Dintilă Brătianu, — cu toate celelalte erezii grosolane economice, cari ne-au sărăcit; acum s'a coborât peste noi a doua nenorocire, fiscalismul absurd, forțat până la criminalitate; parecă o mână neagră ar plana deasupra economiei acestei țări, urmărind distrugerea generală a ei.

Știm, că numai asigurând echilibrul financiar al Statului, se va putea consolida stabilizarea valutei, dar mai știm, că stabilizând valuta am urmărit normalizarea vieții noastre economice, iar nu provocarea unui dezastru. Știm, că aceasta operațiune, (stabilizarea), pretutindeni pe unde s'a făcut a secerat victime, nicăiri însă stabilizarea nu a avut drept efect distrugerea treptată și crescândă a contribuabililor, cum se manifestă la noi. Știm, că condițiile împrumutului de stabilizare sunt fixe, și știm, că programul tuturor lucrărilor în legătură cu stabilizarea este foarte precis; nu poate fi însă atât de strict, încât să stoarcă toată vloga acestei țări, căci atunci ar deveni o calamitate, nu o binecuvântare, cum i se spune. Operațiunea stabilizării este doar una de însănătoșare economică; ori cum o putem considera drept însănătoșare, când vedem sucombând în jurul nostru tot mai mulți contribuabili, și nimicindu-se tot mai multe existențe economice, sub povara sacrificiilor, ce ni le reclamă aceasta stabilizare a valutei!

Nu voim să se creadă, că am fi dușmanii stabilizării, nici, că am presupune, că aceasta se poate face fără dureri. Ne dăm însă seama, că suferim, pe urma stabilizării și a guvernărilor noștri, mai mult decât au suferit țările eșite învinse din războiu. Ori dacă așa stau lucrurile, trebuie să ne trezim la timp și să cerem deslegare creditorilor, cari ni-au acordat împrumutul stabilizării, pentru a ridica un nou împrumut. De aceasta am avea nevoie pentru a putea acoperi eventualul deficit bugetar, ce l-ar da 1—2 ani, când să se facă impuneri echitabile, pentru a da răgaz de respirație contribuabililor, să-i lăsăm să-și vadă de treburi.

Între împrejurările scumpetei generale de azi și a crizei multiple economice, nu vedem altă scăpare din acest impas grozav. Deoarece avem viziunea clară, că forțarea unor impuneri maximale duce

la pauperizarea sigură a țării, ne împlinim o datorie patriotică, atrăgând atențiunea guvernărilor noștri asupra greșelilor, ce le fac și cari trebuiesc evitate.

Țările învinse, capătă moratorii, li se reduce cota reparațiilor și li se face tot felul de înlesniri pentruca să nu li se compromită capacitatea de plată. Oare noi fără învingătoare, să nu putem avea ascultare, pentru a ni se da un împrumut pentru refacerea economică, lucru care este în interesul general al Europei, atunci când suntem considerați drept țară, care face zidul de apărare contra bolșevismului?

Prin amenințări nu se rezolvă aceasta problemă, ci va crește amărăciunea și disperarea; se pune comerțul și industria în fața unor alternative foarte primejdioase, care ar putea compromite și mai mult moravurile noastre atât de subredede, cari ne-au pus într'o lumină atât de nefavorabilă în afară.

Mai multă inimă, mai multă înțelegere față de suferințele noastre a contribuabililor, — cerem noi.

M.

Legea pentru apărarea liniștei și a creditului țării.

La finele săptămânii trecute Camera a votat „Proiectul de lege pentru apărarea liniștei și a creditului țării“ prezentat de ministrul de finanțe Madgearu.

Proiectul prezentat a fost primit, cu câteva modificări, și din partea senatului și are următorul text:

Art. 1. — Se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 3 luni până la 2 ani toți acei, cari vor fi răspândit în public, prin publicații, broșuri, ziare, circulări, afișe sau vor fi colportat prin viu graiu fapte neadevărate de natură a produce panică sau de a turbura siguranța, ordinea publică și liniștea cetățenilor.

Când răspândirea în public a faptelor neadevărate prin mijloacele arătate mai sus ar putea atinge încrederea în creditul Statului, al instituțiilor de credit garantate de Stat, precum și al instituțiilor de credit particular sau va fi pricinuit un pericol sau o turburare pentru creditul public și privat, pedeapsa va fi dela 6 luni la 3 ani închisoare corecțională.

Art. 2. — Se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 1 an până la 3 ani toți acei ce vor fi adus cunoștinței publice acte sau fapte secrete prin natura lor sau declarate astfel de lege.

Când divulgarea actelor sau faptelor arătate mai sus se va săvârși de inșiși cei însărcinați cu păstrarea lor, pedeapsa va fi maximum închisoarei corecționale.

Art. 3. — Judecarea acestor delictse se va face de tribunalele corecționale în primă instanță.

Procesele se vor judeca de urgență și cu precădere, înaintea tuturor celorlalte procese.

Prezentarea acestui proiect de lege și votarea lui, în ambele corpuri legiuitoare, a produs un val de nemulțumire în întreaga presă din țară, chiar și în presa amică guvernului, afară doar de 2—3 organe de publicitate guvernamentale. S'au pronunțat în contra lui și organizațiile de presă, ca o lege sugrumătoare a libertății cuvântului și neconstituțională.

În adevăr, aplicată cu severitate, noua lege, face cu neputință informarea prin presă a publicului asupra diferitelor evenimente de interes obșteșc, comentarea și critica actelor guvernanților și contribuie numai la potențarea haosului, ce domnește uneori în viața noastră publică.

Prezentarea proiectului, Corpurilor legiuitoare, a fost determinată — cum a declarat Ministrul de finanțe — de ultimele evenimente din țară, de știrile alarmante, puse în circulație — cum se spune — de anumite cercuri ale opoziției pentru a crea în mod artificial neliniște și dificultăți guvernului.

Dacă aceasta este adevărat desigur s'a săvârșit un lucru ce trebuie condamnat de toți oamenii de bine. Pentru pedepsirea făptuitorilor, credem, că ofereau posibilitatea și legile existente. Nu era nevoie de o nouă lege.

Intenția, în fond salutară, a legii, de a pune capăt știrilor alarmante, nu se va realiza în măsura dorită și sperată. Jarul, ce arde sub spuză, ascuns, este mai propriu și mai periculos a produce un incendiu.

Și nu dl Madgearu a fost cel mai indicat să se alarmeze și să vină cu o lege în contra alarmismului, dl Madgearu, cel mai mare alarmist, de acum 2—3 ani, înlăuntrul țării, ca și în afară de țară.

Considerațiuni asupra unui exercițiu trecut.

(Continuare).

În numerii precedenți ai „Revistei Economice” am examinat pe larg în special chestiunea agriculturii la noi pe anul 1929. Am arătat, că dela războiu încoace agricultura în fiecare an, aproape, a câștigat în suprafețe. Bineînțeles, că baza (numărul total de suprafețe cultivate în primul an următor conflagrațiunii generale) dela care s'a

pornit după războiu, după îndeplinirea reformei agrare, a fost mai mică decât totalul suprafețelor cultivate în 1914, atât în provinciile alipite, cât și, mai ales, în vechiul Regat. Pe lângă acestea am mai putea adăuga, că în 1914, în vechiul Regat, se ajunsese la o recoltă, care din punct de vedere calitativ satisfăcea toate condițiunile piețelor mondiale de cereale. După războiu calitatea cerealelor noastre a scăzut în așa fel încât această „calitate” postbelică ar putea fi numită mai curând subcalitate. Într'una din serisorile frumoase și pline de suflet (12 la număr), pe cari le-a adresat dl Ion Mihalache în cursul anului 1929 plugarilor din România, ministrul agriculturii servește cu un amănunt, care ne oglindește mai mult decât trist starea în care a ajuns agricultura noastră, cât privește calitatea produsă: ci-că hamalii din portul Hamburg ar fi refuzând în cutare an să mai descarce orzul românesc de pe vapoare, din cauza prafului enorm care se degaja prin transportarea sacilor.

Prin urmare agricultura României în faza postbelică de până acum se caracterizează printr'o înmulțire a suprafețelor, dar și printr'o scădere a calității produselor, ca o consecință firească a reformei agrare. Țăranii împroprietăriți sunt în stare să muncească aceleași suprafețe, pe cari le-au muncit altădată pe moșia altora, dar nu pot în schimb să aducă pe piață un produs uniform și, mai ales, un produs de o calitate, care să mulțumească piețele mondiale de cereale. În felul acesta, dată fiind marea concurență de peste Ocean, am pierdut rând pe rând debușeurile vechi.

Așadar am examinat agricultura din punct de vedere al cantității suprafețelor cultivate și al calității produselor acestor suprafețe. Dar pe lângă aceste două probleme, am atins în treacăt și chestiunea prețurilor și am constatat, că anul 1929, dintre toți anii de după războiu, a fost cel mai vitreg cu plugarii. A fost vitreg și rău, pentru că prin roadele pe cari le-a acumulat în hambare a răscolit speranțe de mai bine, speranțe cari mângăiau cu o emancipare din robia economică în care ne-am înglodat în fiecare an tot mai adânc, Stat și cetățeni. Și după toate teoriile „savante”, ca și după modestele dar sănătoasele calcule bazate pe experiența din trecut, se știa, că un an agricol bogat ne smulge din ghiarele sărăciei. Ei bine, acest an a venit în 1929 și totuși aproape nici o schimbare față de mersul de până acum: prețurile joase au redus recolta la o porție, care ne-a înghețat de-abinelea toate speranțele.

De fapt acesta este bilanțul anului 1929. Adevăratul bilanț îl constituie constatările făcute asupra agriculturii, principala ramură de pro-

ducție, căci toate celelalte: industrie, comerț, buget, etc. se înșiră la noi numai ca o urmare după chipul și asemănarea celei dintâi.

Avem o populație cu un procent de 80% țărani. Dacă aceste 80% din populația țării ar fi bogată, am avea, fără mari sforțări, fără legi speciale și drastice împotriva evaziunii fiscale, fără ordine și paraordine date tuturilor administrațiilor financiare din Țară pentru ca să fie cât mai severe la impunerea și încassarea impozitelor, am avea zic, fără a recurge la măsuri excepționale și impozite majorate, un buget echilibrat, iar restul de 20% din locuitorii României ar putea forma o pătură burgheză și intelectuală dintre cele mai fericite. Dar cum țărănimea noastră este săracă (și vremurile amenință s'o aducă fără prea multă zăbavă la sapă de lemn), este firesc ca și celelalte pături suprapuse acestei țărănimi să sufere o degradare materială, care nu poate fi decât proporțională cu degradarea materială a masei țărănești.

La această concluzie am ajuns cam târziu, nu-i vorbă, căci dacă încurajam agricultura dela început așa cum am vrea și cum nu știu dacă o mai putem astăzi, desigur altfel s'ar prezenta situația, din orice punct de vedere am privi-o. Dar noi am încurajat mereu industria, în vreme ce alte țări industriale au încurajat agricultura, pentru ca noi să nu avem o industrie care să ne poată mulțumi, iar țările industriale respective, cari au dat mereu pînteni agriculturii lor naționale, să nu aibă, în ciuda tuturilor baricadărilor vamale, o agricultură. Și în vreme ce alte țări industriale se plîng că cheltuiesc miliarde cu susținerea șomerilor, noi ne vâțetăm pe toate cărările că n'avem unde să ne desfacem propusele agricole.

Aceasta este urmarea teoriilor pe cari le-au emis pletada de „savanți“, cari au alcătuit legile din economia politică. Fiecare stat a căutat să-și satisfacă *singur toate* trebuințele, ca și când frontierele schițate de mâna omenească ar fi fost respectate și de natură, îngrămădind în fiecare țară toate belșugurile pământene și subpământene.

(Continuare în nrul viitor).

De ce întârzie să vină capitalul străin în România?

Revista „Bursa“ București, publică o interesantă și instructivă scrisoare a distinsului financiar francez dl Chauveau, în care acesta arată de ce nu vine capitalul străin în țara noastră.

Iată ce constatări face dl Chauveau:

Capitaliștii străini au auzit vorbindu-se de marea dorință a guvernului român de a le atrage,

însă așteaptă încă suprimarea măsurilor care îndepărtează pe străini de România de mai mulți ani. Intr'adevăr nu este suficient că declarațiile guvernamentale și articolele jurnalelor afirmă că capitalurile străine vor fi bine venite; trebuie înlesniri și avantagii materiale.

În materie de avantagii materiale, noi vedem că de 18 luni încoace fiscalitatea față de Societăți s'a agravat și că a devenit mai opresivă.

Impozitul asupra venitului Societăților, care, în Franța, la cota de 18% este socotit excesiv, este acum de 19^{1/2}% și nimic nu ne asigură că se va opri aci.

Impozitul progresiv asupra beneficiilor este o sarcină îngrozitoare căruia nu-i găsim pereche în Franța. Scurt, noi constatăm că sarcinile deja ridicate la căderea ministerului Brătianu s'au agravat încă.

Capitalurile nu se expatriază totuși decât în speranța beneficiilor importante și cu certitudinea că nu vor fi devorate de neprevăzăturile fiscalității în țara unde se duc să se instaleze.

Capitaliștii au nevoie deasemenea, mai ales în primii ani, de a se înconjura de directori, de ingineri, de contabili, de oameni de încredere aleși de dânsii.

În România nu li se dă nici o asigurare asupra acestui punct: permisele de ședere sunt de cel mult un an; administratorul delegat, directorul unei noi industrii fondate cu capitaluri străine pot să nu fie primiți sau să fie siliți după un an să părăsească țara, pentru simplul motiv că o administrație nu reînnoiește permisele lor de ședere. Un refuz de reînnoire poate să lovească persoane având cele mai bune note de poliție, sub pretextul rezervării locurilor naționalilor români.

Cel mai clar rezultat, este că tinerii români sunt privați de debușeurile pe care o dezvoltare industrială n'ar lipsi să le producă cu ajutorul inițiativelor străine.

Desiluziunile în ce privește speranțele ce s'au legat de interesul, ce capitalul străin îl va arăta României rezultă nu din inerția capitalului străin, ci din faptul, că în realitate, România nu a luat nici o măsură pentru a favoriza acest capital și că ea a menținut, dacă nu agravat, măsurile fiscale și administrative care de câțiva ani l-au depărtat.

Iată constatări ale unui personaj competent, de cari guvernarea noastră ar trebui să țină seamă, în interesul normalizării vieții noastre economice!

Situația.

Sforile trase de vechile consortii politice au reușit să dea alarma și să facă ca guvernul să fie cuprins de nervi și să-și piardă calmul. Prin legea care reglementează tragerea sforilor de alarmă guvernul nu câștigă nimic. Înainte de toate prin astfel de procedee creditul public și privat nu numai că nu este întărit, ci din contră. Apoi adversarii politici învechiți în această meserie, văzând că pot să cauzeze dureri guvernului, vor căuta în viitor noi și noi apucături, de propagandă.

Până atunci multe ziare susținătoare a opiniei publice, cari atât în trecut, cât și în prezent, cu mari jertfe au susținut guvernul, prin noile dispozițiuni au fost adânc jignite și prejudiciate.

*

Începând de Sâmbăta trecută în bursă se observă o mișcare în spre bine, cu tendință de urcări generale de cursuri. Această mișcare coincide cu data lansării svonurilor soște din străinătate asupra urcării prețurilor cerealelor. Este cert că în bună parte fermitatea pieței cerealelor a dat curaj și imbold spre o activitate cu caracter general — deocamdată mai măsurată — a târgului de efecte.

Dar și alte împrejurări au contribuit ca cursurile ureo câtorva hârtii să avanseze apreciabil peste media generală a urcărilor.

Astfel urcăările petroliferelor dela Paris au contribuit la îmbunătățirea Astrei dela 1260 la 1400.

Norocul Soc. I. R. D. P. sporindu-și producția în ultimele săptămâni dela 80 vagoane la 120 și perspectivele ei de noi erupții i-a ridicat cursul acțiunilor dela 120 Lei la 180.

S'au mai urcat acțiunile Soc. Mica, dela Lei 280 la 345, fiind ajutată de bursierii protecțori ai ei. Se zice că va da coupon bun.

În general toate valorile au înregistrat urcări de prețuri de 5—10%. În afară de cele de mai sus cu deosebire s'au mai remarcat Letea și Clădirea românească.

Rentele a căror piață a pornit urcările în ultimele zile au cedat puțin. În ultima săptămână s'au remarcat mult ca cumpărători de rente bancherii și băncile.

În general toată piața este susținută încă, cu toate știrile pesimiste cu privire la cereale și dacă cumpărăturile se vor menține numai cât de cât vom avea noui urcări de prețuri.

București.

Remizier.

Adunări generale

au convocat, respective au ținut următoarele bănci și întreprinderi:

„Banca Centrală“, Cluj . . .	15 Martie	1930.
„Șercăiana“, Șercaia . . .	16	„
„Corvineana“ s. a., Hunedoara . . .	16	„
„Economul“, Cluj . . .	18	„
„Dacia Traiană“, Sibiu . . .	22	„
„Goronul“, Atud . . .	22	„

„Banca Poporului“, Sebeș-Alba	23 Martie	1930.
„Banca Agrară“, Cluj . . .	29	„
„Ardeleana“, Orăștie . . .	31	„
„Meteor“, fabrică de eternit Cluj	31	„
„Izvorul“, Alba-Iulia . . .	5 Aprilie	„
„Agricola“, Hunedoara . . .	12	„
„Orientul“, Brad	17	„
„Strugurul“, Pianul de sus . .	22	„
„Economia“, Rupent-(Cohalm)	26	„

CRONICĂ.

Banca Agrară s. a. sucursala Orșova. Dl Emil A. Chiffa, care stă în serviciul Băncii Agrare s. a. din Cluj dela înființarea ei, a fost delegat cu conducerea sucursalei din Orșova și încredințat cu semnarea firmei.

*

Cea mai mare bancă din lume s'a creat nu de mult prin fuziunea a trei puternice instituțiuni financiare americane: Equitable Trust Company, Chase National și Interstates Trust Company.

Capitalul social și fondurile de rezervă ale noiei bănci reprezintă formidabila sumă de 2800 milioane Dollari sau Lei 462,000.000.000.

*

O bancă evreiască în Timișoara va lua ființă în curând la inițiativa Uniunii naționale evreiești. Capitalul social inițial va fi Lei 2 mil., a căruia subscripțiile este deja asigurată. Firma băncii: Banca micilor existențe evreiești și scopul ajutorarea evreilor săraci, industriași și comercianți.

Concurs.

Subsemnatul institut publică prin aceasta concurs pentru ocuparea unui post de **DIRECTOR** pentru Sucursala sa din Dicioșanmărtin, înființată prin fuziunea Băncii Comerciale și Industriale din Dalea-Târnavei s. a. Dicioșanmărtin, eventual pentru Sucursala sa din Teaca.

Reflecțanții vor trebui să producă un certificat de absolvire a unei școli superioare de comerț sau academii comerciale, precum și unul de praxă bancară de cel puțin 5 ani, din care să reiasă că a făcut praxă în calitate de contabil, fiind apt de a conduce o Sucursală independent.

Ofertele cu indicația pretenșiunilor de salarii sunt a se înainta cel mai târziu în 10 zile dela a doua publicare al acestui concurs în „Revista Economică“, iar postul se va ocupa cât mai în grabă de către concurent, după aprobarea cererei de către Consiliul de administrație.

Reghin, la 20 Martie 1930.

„MUREȘIANA“
institut de credit și economii s. a.
Reghin.

„Economia“

Casă de împrumut și păstrare, societate pe acții în Rupeni (Cohalm).

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Cassei de împrumut și păstrare „ECONOMIA“, societate pe acții, sunt invitați prin aceasta, în conformitate cu §-ul 20 din statute la

a XXVII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Cohalm *Duminecă, 26 Aprilie 1930, la orele 2 p. m.*, în localul institutului, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Raportul Consiliului de administrație și Bilanțul anului de gestiune 1929;
2. Raportul Comitetului de cenzori;
3. Distribuirea profitului net realizat;
4. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale;
5. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1930;
6. Intregirea Consiliului de administrație.

Domnii acționari, care voese a participa la această adunare generală, sunt rugați a depune în sensul §-ului 22 din statute, acțiunile și eventual plenipotențele cel mult până în 25 Aprilie 1930 la casa societății. Acțiunile se pot depune cel mult până la 20 Aprilie 1930 la ori-care institut membru la „Solidaritatea“.

Rupeni-(Cohalm), la 18 Martie 1930.

Consiliul de administrație.

Activa.		Bilanț la 31 Decembrie 1929.		Pasiva	
	Lei	b.		Lei	b.
Casa în numerar	809.884	—	Capital de acțiuni	1,000.000	—
Cambii	2,083.090	—	Fond de rezervă	540.258	—
„ cu acop. ipotecară	7,179.669	—	„ special de rezervă	200.000	—
Împrumut ipotecar	191.470	—	„ cultural	343	—
„ pe obligațiuni	1,955.434	—	„ pentru creanțe dubioase	22.200	—
Conturi-curente	9,209.552	—	„ de pensuni	202.893	—
Efecte	639.500	—	Depuneri spre fructificare	17,651.267	—
Imobile: casele institutului	800.000	—	Reescont	2,593.000	—
Efectele fondului de pensuni	60.000	—	Diverși creditori	1,033.630	—
Debitori	498.056	—	Dividendă neridicată	17.544	—
Mobilier	64.144	—	Beneficiu net	229.664	—
	23,480.799	—		23,490.799	—
			* Fondurile cu dotația anului crt. se urcă la Lei 1,059.430		

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Dobânzi:			Dobânzi și diverse venite	2,652.345	—
după împrumuturi	1,901.313	—	Denite după imobile	102.466	—
„ reescont	225.302	—	Dobânzi dela efecte	37.354	—
Spese generale:					
Salarii	230.400	—			
Spese de birou, încălzit, luminat etc.	181.922	—			
Impozite	43.564	—			
Beneficiu net	229.664	—			
	2,792.165	—		2,792.165	—

Rupeni-(Cohalm), la 31 Decembrie 1929.

Gheorghe Fuciu m. p., dir. executiv, expert-contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Emilian Stoica m. p., președinte. Ioan Balaban m. p. Dionisie Buceu m. p. Gheorghe Pop m. p.
Ioan Bârsan m. p. Sofroniu Roșea m. p. Zacheiu Boreoman m. p.

Am revăzut conturile prezente și le-am aflat în ordine și consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Rupeni-(Cohalm), la 15 Martie 1930.

COMITETUL DE CENSORI:

Radu Ardelea m. p. Ioan Morariu m. p. Ioan Mircea m. p. Moise Schiopu m. p.
Ioan Drăghieșu m. p. Ieronim Bucea m. p.

„AGRICOLA“, societate economică pe acții, Hunedoara.**CONVOCARE.**

Domnii acționari ai băncii „AGRICOLA“, societate economică pe acții în Hunedoara, prin aceasta, conform statutelor, sunt invitați a participa la

Adunarea generală ordinară

care se va ține în Hunedoara *Sâmbătă, în 12 Aprilie 1930*, — iar pentru cazul că la această adunare nu s'ar prezenta un număr suficient de acționari, atunci adunarea se va ține în ziua de 19 Aprilie 1930, — la ora 2 p. m., cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație, raportul Comitetului de censored și stabilirea bilanțului;
3. Distribuirea profitului curat;
4. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de censored;
5. Alegerea Consiliului de administrație;
6. Alegerea Comitetului de censored;
7. Stabilirea marcelor de prezență;
8. Eventuale propuneri în cadrele statutelor.

Din ședința Consiliului de administrație ținută la 6 Februarie 1930.

Consiliul de administrație.

Activ		Contul Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1929		Pasiv	
Casa în numerar	482.798—	Capital	1.500.000—		
Cambii de bancă	6.272.883—	Fond de rezervă	420.432—		
Debitori	489.809—	Spese de fondare	51.761—		
Efecte publice și acțiuni	220.460—	Fond de pensuni	29.782—		
Cereale și derivate	950.403—	Fondul Nicolae Macrea	12.100—	41.862—	
Imobile	670.000—	Depuneri spre fructificare		7.019.283—	
Instalațiunea Morii	4.647.564—	Depozite de casă		888.211—	
Mobilier	19.951—	Reescont		3.499.470—	
Diverse	82.431—	Dividend neridicat		33.531—	
		Diverși creditorii		241.256—	
		Profit curat		140.493—	
	13.836.299—			13.836.299—	

Debit		Contul Profit și Pierdere încheiat la 31 Dec. 1929		Credit	
Interese de depuneri	688.380—	Dobânzi, proviziuni și câștig din afaceri	2.063.425—		
Interese de reescont	295.076—				
Salare și adause	410.900—				
Cheltuieli generale	232.681—				
Contribuțiuni	295.895—				
Profit curat	140.493—				
	2.063.425—				2.063.425—

Hunedoara, la 31 Decembrie 1929.

Pentru contabilitate:

ss. Buzila

director, expert-contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. Gheorghe Dubleșiu, președinte.

ss. Gheorghe Rain, vicepreședinte.

ss. Dr. Gheorghe Dănilă **ss. Ioan Dima**

ss. Nicolae Țintea

ss. Valeriu Păscu

Subsemnatul Comitet de Censored am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele societății.

ss. Ștefan Boer, preș.

ss. Constantin Dănilă

ss. Gheorghe Pop

ss. Vasile Greavu